

Autor: J.S. Bach

Títol: Concert de Brandenburg N° 2, tercer moviment

Estil: Barroc

Cronologia: Segles XVII- 1^a meitat del XVIII

Gènere. Tímblica: és un «**concerto grosso**»: gènere instrumental (música pura) on hi ha un grup de solistes («**concertino**») i una orquestra barroca acompanyant. Els solistes són: trompeta, oboè, violí i flauta de bec (per ordre d'aparició). L'orquestra barroca consta d'instruments de corda fregada. També hi ha un clavecí que fa el baix continu.

Ritme: S'observa el **ritme mecànic** típic del barroc: una pulsació constant, marcada, que impulsa la música cap endavant.

Tempo: Allegro

Forma musical. Estructura. Textura: Es tracta d'una **fuga**. És una forma musical en contrapunt imitatiu. Té tres parts: a la primera (exposició), les veus exposen el tema alternant **subjecte (to principal) i resposta (to de la dominant o to relatiu)**. Durant la contestació, la veu que havia fet el tema principal fa un altre tema (**contrasubjecte**). A la segona part el tema apareix en altres tons. A la tercera part el tema torna al to principal. En aquest cas, els 4 instruments solistes fan les entrades de cada una de les veus.

Estil: el **contrast** és una de les característiques més importants del Barroc. Aquí s'aprecia en el contrast tímbric entre els instruments solistes (corda, vent metall, vent fusta bisell i vent fusta llengüeta doble). L'altre paraula clau de l'estil Barroc, «ornamentació», també es pot apreciar, especialment en el dibuix melòdic del contrasubjecte.